

Fantastiska vyer och trevliga människor – men också en otäck olycka, arga hundar, överfall och visumstrul.

Det har varit en händelserik resa hittills för Per-Gunnar Fahrbring som **cyklar jorden runt**.

– Jag mår bra men känner en viss slitenhet ibland, men det ska man ju göra efter nästan tusen mil, säger den 63-årige äventyraren som nu har varit ute i fem månader.

Cykelresan har gått via både stora asfaltvägar och mindre grusvägar. Här är en vy från Agri-provinsen i Turkiet i slutet av juni. FOTO: PRIVAT

Per-Gunnar har **tusen mil** på cykel bakom sig

Per-Gunnar med några nya iranska vänner.

Iranierna gillade att ta selfies tillsammans med Per-Gunnar.

Slovakien var det tredje landet som Per-Gunnar passerade efter Sverige och Polen.

Den här bilden tog Per-Gunnar härom dagen i Tadzjikistan.

Övernattningarna sker oftast i det egna tältet.

När vi får kontakt med Per-Gunnar Fahrbring befinner han sig i Tadzjikistan och är på väg att cykla in i Pamir, bergslandskapet som brukar kallas "Världens tak".

Han har hunnit med tio länder sedan starten hemma i Örnköldsvik den 1 april.

– Det känns spännande och frihetskänslan slår allt. Jag får uppleva så väldigt mycket att det är obeskrivligt, säger han.

Per-Gunnar har massor av historier att berätta från sin cykling genom Europa och in i Centralasien. Till det roligaste hör alla möten med trevliga människor. Framför allt vill han nämna hur väl mottagen han blev i Iran.

– Iranierna är de vänligaste och generösaste människor jag mött. Varje dag blev jag bjuden på mat, kakor, frukt, läsk, ja vad som helst. De är nyfikna och vill veta allt. Och de gillar selfies; jag tror jag är med på minst 50.

Per-Gunnar har också träffat andra långfärdscyklare som han bitvis har hållit ihop med. Bland annat cyklade han med en några år yngre man under en lång sträcka i Turkiet.

– Han var trevlig som bara den. En riktigt kul upplevelse att få cykla ihop med en likasinnad.

Cykelresan har bjudit på många storslagna vyer och fina vägar. Men ibland är trafiken också kaotisk och vägarna dåliga.

På väg ut från Teheran i Iran råkade Per-Gunnar ut för en olycka. Han blev påkörd bakifrån och föll med full kraft i asfalten. Han klarade sig från benbrott men hade skrubbsår över hela kroppen och tvingades ta sig till sjukhus.

– Det blev röntgen, sprutor, antibiotikatabletter och omläggning. Vi i Sverige är bortskämda med bra sjukvård kan jag säga efter det besöket...

Till de tråkiga upplevelsorna hör också en stöld av hans mobiltelefon i Ungern och när han blev jagad i södra Turkiet.

– Jag blev attackerad av fyra ungdomar som skrek om pengar. Sedan kastade de ett tjockt plaströr mot mig så att jag höll på att krascha i vägbanan och fick en stor svullnad på ena armbågen.

Lösspringande hundar är ett annat återkommande problem.

– En del hundar är riktigt stora och skrämmande. Ett antal gång-

er har jag fått cykla som bara den för att slippa bli biten. Värst var det i Turkiet när tre stora schäfrar jagade mig. Det var på håret att en av dem bet mig i benet.

Under en sådan här cykelresa uppstår också många praktiska problem, med till exempel pengar och visum.

I Iran visade det sig att inget av Per-Gunnars kreditkort fungerade där. Han var då tvungen att sätta sig på en buss i 36 timmar tillbaka till Turkiet för att få ut kontanter.

Sedan blev det oväntat problem med att komma vidare i Centralasien. Per-Gunnar hade tänkt cykla genom Turkmenistan men nekades visum dit. Det slutade med att han fick ta flyg till Kazakstan för att sedan kunna cykla vidare via Uzbekistan och Tadzjikistan.

Just nu är alltså Per-Gunnar på väg in mot det mäktiga bergsområdet Pamir.

– Det är backigt både uppför och utför och däremellan vackra dalgångar och givetvis höga berg. Slätterna är också vidunderligt stora.

– Jag lovar att benen får jobba och värmen verkar aldrig ta slut.

Samlar till orangutanger

Många som är ute på långcyklingar samlar in pengar till välgörande ändamål. Det gör även Per-Gunnar Fahrbring.

■ Han har en insamling till ett rehabcenter för orangutanger på Borneo. Via hans blogg kan man gå in och stödja projektet "Save the Orangutans". Man kan bli så kallad km-donator och teckna sig för att betala till exempel 10 eller 25 öre per kilometer som han cyklar.

■ Per-Gunnar har planerat att själv besöka rehabcentret på Borneo under några veckor.

Läs mer om resan på Per-Gunnars blogg: www.theglobalcycling.com

ÖA den 21 januari i år.

Fem-sju liter vatten per dag är vanligt, säger Per-Gunnar.

Planen är att cykla runt hela jorden och vara borta i tre år. Efter att ha tagit sig förbi Pamir finns dock en oro för hur det blir med visum till Kina.

Per-Gunnar ska skicka hem sitt pass till kinesiska ambassaden i Stockholm, och hoppas sedan få pass med visum tillbakaskickat till en bestämd stad i Kirgistan där han hämtar upp det.

Så har andra resenärer gjort och det har gått bra. Men nu har Per-Gunnar hört att vissa har fått avslag på det.

Då är enda lösningen att flyga hem till Sverige för att söka visum personligen vid kinesiska ambassaden.

– Allt ser ut att bero på detta. Min budget räcker nog inte till för en flygresor tur och retur från Kirgistan till Stockholm. Jag tors inte tänka tanken om det inte fungerar, säger Per-Gunnar.

Text Peter Forssell 0660-29 55 52 peter.forssell@mittmedia.se

En kall dusch kan vara skönt efter en hel dag i cykelsadeln.

Frukost tillsammans med en fåraherde i de turkiska bergen.

När Per-Gunnar frågade om vägen till ett ställe blev han inbjuden till lunch av de här vakterna vid en bank i Iran. "Iranierna är de vänligaste och generösaste människor jag mött", säger han.

Per-Gunnar i Dusjanbe i Tadzjikistan, redo att ge sig iväg mot bergsområdet Pamir med vägar på nästan 5 000 meters höjd.

Per-Gunnar har fem packväskor på cykeln och har med sig bland annat tält, sovsäck, köksutrustning, kamera och kläder.

Att laga punkteringar och reparera cykeln har Per-Gunnar fått göra många gånger. Ett problem är att det är svårt att hitta reservdelar utanför Europa.